

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **G. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 7. 2007, č. j. 59 Az 74/2006 - 26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 20. 7. 2007, č. j. 59 Az 74/2006 - 26, zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2006, č. j. OAM-693/VL-10-08-2006, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení a České republice se náhrada nákladů řízení nepřiznává. Žalovaný svým rozhodnutím zamítl žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění účinném do 31. 8. 2006.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, požádal o ustanovení zástupce a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Kasační stížnost je opožděná.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě byl stěžovateli doručen dne 13. 8. 2007, což stěžovatel potvrdil podpisem na doručence, která je založena ve spisu.

Rozsudek obsahuje řádné poučení o možnosti podat kasační stížnost. V poučení napadeného rozhodnutí je v souladu s § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, ve lhůtě dvou týdnů po jeho doručení, dvojmo, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Podle ustanovení § 106 odst. 4 s. ř. s. se totiž kasační stížnost podává u soudu, který rozhodnutí vydal, lhůta je zachována; byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno v pondělí dne 13. 8. 2007. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v úterý dne 14. 8. 2007 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí dne 27. 8. 2007 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 27. 8. 2007 byla kasační stížnost předána Krajskému soudu v Ostravě, případně Nejvyššímu správnímu soudu, nebo jednomu z těchto soudů zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit.

Z obsahu spisu vyplývá, že stěžovatel podal kasační stížnost dne 22. 8. 2007 osobně u Městského soudu v Praze, tedy u soudu místně nepřislušného. Městský soud v Praze dne 3. 9. 2007, tj. po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, postoupil kasační stížnost místně příslušnému Krajskému soudu v Ostravě.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *kasační stížnost podaná ve lhůtě uvedené v § 106 odst. 2 s. ř. s. u nepřislušného soudu, je kasační stížností včasnou jen tehdy, jestliže tento nepřislušný soud ještě ve lhůtě k podání kasační stížnosti tuto kasační stížnost odeslal (předal k poštovní přepravě) příslušnému krajskému soudu nebo Nejvyššímu správnímu soudu* (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 4 Azs 39/2003 - 37, nebo usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2003, č. j. 3 Ads 8/2003 - 17, publikované ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 101/2004, www.nssoud.cz).

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost stěžovatele odešla z Městského soudu v Praze až dne 3. 9. 2007, tedy po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, je zcela zřejmé, že kasační stížnost je opožděná. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatele proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 20. 7. 2007, č. j. 59 Az 74/2006 - 26, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

O návrhu na přiznání odkladného účinku podle § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval. Dospěl totiž k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam,

kde je kasační stížnosti přiznán odkladný účinek přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. února 2008

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu